

HIRDETÉSEK

- ❖ Istentisztelet Akarattyan vasárnap 9-kor a Könyvtárban (Iskola u.)
- ❖ Istentisztelet Kenesén vasárnap de. fél 11-kor a templomban
- ❖ Gyermekestentisztelet Kenesén vasárnap fél 11-kor a Gyül. teremben
- ❖ Bibliaóra szerdán 16 órakor

- ❖ Jövő vasárnapi igehirdetők a **szószékcseré** keretében Závodi Zsuzsa, a Veszprém Új templomi gyülekezet lelkésze lesz.
- ❖ A következő **házi bibliórát Sörös Gézané otthonában** tartjuk, a Dózsa György utcában. Továbbra is szeretettel várjuk a meghívásokat a szerdai alkalmakra!
- ❖ Március 5-én pénteken 16 órakor lesz az idei **ökumenikus Világ-imanap** a Gyülekezeti Teremben. Nőszövetségünk tagjai és katolikus asszonytestvérek együtt készülnek igeolvasással, imádsággal és szeretettel hívunk mindenkit erre az alkalomra!
- ❖ Ugyancsak pénteken este 18 órakor lesz a soronkövetkező **IFI** a 15-20 éves korosztály számára. Szeretettel hívjuk és várjuk a fiatalokat!
- ❖ A **Református Gyermekvédelmi és Nevelőszülői Hálózat** a Dunántúli Egyházkerületben is megkezdte működését. Célja, hogy rászoruló gyermekeknek segítsen otthonra találni. Térésükért felelős munkatársukhoz, Kenyeres Gyöngyihez fordulhat minden érdeklődő személyesen: kéthetente szerda délelőttöként a Gyülekezeti Házban, illetve telefonon a 06-30-5023439 telefonszámon.

*Korábbi igehirdetések, fényképek,
információk a gyülekezet honlapján
az alábbi címen:*

<http://refkenese.extra.hu>

Balatonkenesei Református Egyházközség
8174 Balatonkenese, Táncsics M. u. 13. Tel.: 88-481 348. E-mail: refkenese@gmail.com
<http://refkenese.extra.hu>
Lelkészek: Németh Péter (30-377 9033) és Némethné Sz. Tóth Ildikó (30-444 7399).
Gondnok: Gerner János.

Lábam előtt

Mécses

a Te igéd

Kenesei és akarattyai református igehirdetések * 2010. február 28.

Olvasmány: Ézsaiás könyve 55,6-11

Alapige: Lukács evangéliuma 8,4-8.11-15

„Kiment a magvető vetni. Vetés közben némelyik mag az útfélre esett, és eltaposták, vagy megették az égi madarak. Némelyik a sziklás földre esett, és amikor kihajtott, elszáradt, mert nem kapott nedvességet. Némelyik a tövisek közé esett, és amikor vele együtt felnőttek a tövisek is, megfojtották. Némelyik pedig a jó földbe esett, és amikor felnövekedett, százszoros termést hozott. ... A mag az Isten igéje. ...”

Ez a példázat igen jól ismert minden igehallgató, bibliaolvasó ember számára.

Böjt első vasárnapján azonban újra megszólít minket a magvető példázata, és segít először is megérteni, hogy az Isten igéje – melyről Ézsaiás is szólt – erővel és hatalommal érkezik hozzánk, formálja és élettel ajándékozza meg világunkat. Hogy ez az igemag valóban eljött, lehullott a földre, szólt, tanított, cselekedett, odaadta magát értünk, hogy új életet teremjen. Ő maga Jézus Krisztus, akinek a halálára és feltámadására nagy-pénteken és húsvétkor emlékezünk, aminek ünnepére a böjtben készülünk.

Böjt ugyanakor az elcsendesedésnek, az önvizsgálatnak is az időszaka. Ez az igerész ebben is segít, szembenézni önmagunkkal: vajon a felénk hulló magra, Istennek megszólító, Jézusban hozzánk közeledő szeretetére mi a mi válaszuk? Mi a szívünk, az életünk válasza? Mi van valójában mibennünk mélyen, vallásosságunk felszíne alatt?

Ahogy nyilvánvaló az, hogy az ember azért vet őszele és tavasszal, mert várja, reméli, hogy abból termés lesz, valami kihajt, ugyanolyan egyszerű ez az Isten Országában. Isten azért szól, azért küldi hozzánk Fiát, mert életet akar nekünk ajándékozni.

Jézus korában a zsidók olyan Messiást vártak, aki hatalmas erővel, fegyverrel űzi ki a leigázó rómaiakat országukból, és így hozza vissza Izrael régi dicsőségét. Jézus azonban valami egészen mást hozott és hirdetett. Ő arról beszélt, hogy Isten Országáa úgy érkezik, ahogyan a magvető veti a magot. Isten nem erőszakoskodik, Ő adja az életet, és várja, hogy arra megszülessen a föld válasza. Jézus élete, halála, az általa hirdetett evangélium, az Őbenne testté lett isteni szeretet az a mag, ami hullik a földre, ami érkezik felénk, emberek felé. Belőle fakadhat igazi élet. Az Isten Országáa tehát nem egy földi birodalom, hanem emberi szívekből, lelkekből áll egybe, és a végén Isten uralma lesz teljessé ezen a világon.

Magát a képet, amit Jézus használ, nem olyan nehéz megérteni, elképzelni. A szántóföldek határain ott vannak a letaposott mezsgyék, a kijárt utak, amiken oly sok láb taposott már végig, és oly keménnyé tettek a léptek. Aztán minden földben rejtőznek kövek is, a felszínen láthatatlanul, különösen igaz ez Izrael sziklás, köves talajára. A gyomokat is jól ismerjük, mikor veteményezünk nincsenek sehol, de ha nem gyomlálunk, hamarabb tele lesz velük a kertünk, mint az elvetett répával, borsóval. S végül ott a jó föld, befogadó, nincsenek rejtett kövek, erőszakos gyomok, és megtörténik az élet csodája: az elvetett mag terem.

Tudjuk, hogy ez a példázat nem mezőgazdasági szaktanácsadás Jézus részéről, Ő rólunk emberekről beszél. Mégcsak nem is e világ ateistáiról szól, hanem éppenséggel olyan emberekről, akik felé hullik a mag, hallják-olvassák az igét, akik átélhetik Jézus jelenlétét, cselekedetét az életükben.

Mind a négy féle talaj lehet a mi szívünk, és félreértjük az igét, ha az egyikben a családtagot, a másikban a szomszédot, a harmadikban is valaki mást vélünk felismerni. Lehet akár egy emberben is jelen az, ami különbözőképpen történik az ige olvasása, hallgatása, Isten közeledésének az érzése kapcsán.

Megtörténhet velünk, hogy ülünk itt a templomban, vagy otthon a Bibliánk felett, és ott van bennünk az útfél keménysége, egy dac vagy harag, bosszúság, csalódás, ami a szívünk köré kőfalat emel. Hangzik az ige, és mégsem érkezik meg semmi... Vagy járhatunk úgy is, hogy olvassunk, hallunk egy ígérést, egy bizonyágtételt, ami – úgy érezzük – szíven üt, megragad, könnyekig meghat. Talán felismerünk bűnöket és lehetőségeket az életünkben, nagy elhatározásra jutunk: elindulni, változtatni. De utána döbbenünk rá arra, hogy ez talán túl sok erőfeszítésbe kerül. Túl nehéz ezt végigvinni a családközösségben, megélni a munkahelyen, vagy saját magammal szemben alkalmazni, és valahogy elmarad, végetér.

Azt is sokszor átélhetjük talán, hogy belénk hull az ige magja, Jézus cselekszik az életünkben, és ez erőteljes változást hoz. Munkálkodik bennünk, és ez tesz minket komoly hívő emberekké, aktív gyülekezeti tagokká. De ott vannak bennünk a mindennapi életünk problémái, az anyagi gondok, a családi konfliktusok, a felelősségek terhei, az életünk alakulásának a kihívásai, az aggodalmak, amik mind igénylik az erőnket, a figyelmünket, időnket. Sokmiden gomolyog körülöttünk és bennünk. És ha őszinték próbálunk lenni önmagunkkal szemben, meg kell látnunk, hoy gyomok nőnek bennünk, erősebben ható dolgok, mindazoknál, amit Isten munkál bennünk.

De ott van a negyedik talaj is, ami arról a csodáról szól, amire Isten képes bennünk, ha szívünk igazán nyitott felé, és befogadja az igét. Arról, hogy Isten jelenléte milyen hatalmas erő lehet az életünkben. Bárkit átfórmálhat, akkor is, ha voltam én már sokszor útszél, voltak bennem sziklák-kövek, vannak gyomjaim, de megtörténhet, hogy Isten szava a szívem mélyéig ér, és úgy formál, hogy magam is megdőbbsenek. Egyszer csak lesz erőm elfogadni, megbocsátani, elhordozni, adni, másképp szölok, másképp tekintek másokra. Krisztus bennünk hatalmas, életformáló erő lehet.

És ez végül számunkra hatalmas biztatás is. Hiszen a mag, ami hullik, az ige, ami szól, nemcsak a prédikációból hangzik, hanem megszólalhat egy hívő testvér, családtag szájából is bizonyágtételként. Mi magunk is magvetők vagyunk, ha tudjuk hordozni magunkban az igét, a Krisztust. Ha néha el is csüggedünk, hogy hiába próbálkozunk családtag vagy szomszéd, barát felé, ez a példázat biztat is.

Jézus maga is sokszor élt át kudarcokat: hiába a sok csoda és gyógyítás, alig talált hitet Izraelben. Követői először rettenetes csalódásként élték meg halálát, úgy érezték, mindennek vége. A lukács-korabeli keresztyének többsége is jelentéktelen származású, romlott múltú. Mégis húsvét után mindebből valami rendkívüli új élet támad, ezrek térnek meg, és megjelenik az egyház és a növekvő Isten Országáa!

Ez a biztatása ennek a példázatnak felénk ebben a böjtben: ha a magnak, az örömezenet lángjának hordozója vagy, akkor ne csüggedj, mert aki csügged, az nem ismeri az Isten hatalmát! A pusztá szántóföldből hullámzó gabonátábla lehet! Adja Isten, hogy az idei böjti időben így tudjuk felismerni az Ő hatalmas ajándékát felénk, és tudjunk, magunkba őszintén tekintve, Őfelé kinyitni!

(Elhangzott: 2010. február 21-én)